Η Κρυμμένη Ιστορία του Εδαφίου Σαράντα - Ο Αριθμός Τέσσερα

Δοκιμασία και Θρίαμβος: Η Διαμόρφωση της Εικόνας του Θηρίου και η Σφράγιση των Σοφών

Jeff Pippenger
2024-09-23

Η προφητική γραμμή που απεικονίζει τη δοκιμασία την οποία αντιπροσωπεύει ο σχηματισμός της εικόνας του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες εκτείνεται παραλλήλως προς τα τρία ορόσημα που αντιπροσωπεύουν τη γραμμή του Συντάγματος. Εκτείνονται παραλλήλως η μία προς την άλλη και συνεισφέρουν συγκεκριμένες πληροφορίες που αφορούν την άλλη γραμμή. Πώς συμβαίνει ώστε όσοι περνούν τη δοκιμασία της εικόνας του θηρίου να είναι τότε προετοιμασμένοι να περπατήσουν στο φως που εκπορεύεται από την αίθουσα του θρόνου του Θεού, κατά τον καιρό του διωγμού που αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες; Τι είναι εκείνο στη δοκιμασία του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου που σφραγίζει τις φρόνιμες παρθένες μέσα σε μια εμπειρία η οποία τους επιτρέπει να διαπλεύσουν την περίοδο του διωγμού που αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής, όταν η εθνική αποστασία ακολουθείται από την εθνική καταστροφή και ο Σατανάς αρχίζει τα θαυμαστά του έργα;

> «Είναι αδύνατον να δοθεί οποιαδήποτε ιδέα της εμπειρίας του λαού του Θεού, ο οποίος θα είναι ζωντανός επάνω στη γη όταν η ουράνια δόξα και μία επανάληψη των διωγμών του παρελθόντος θα είναι αναμεμιγμένες. Θα περιπατούν μέσα στο φως που εκπορεύεται από τον θρόνο του Θεού. Διά μέσου των αγγέλων θα υπάρχει αδιάκοπη επικοινωνία μεταξύ ουρανού και γης. Και ο Σατανάς, περιβαλλόμενος από πονηρούς αγγέλους και ισχυριζόμενος ότι είναι Θεός, θα ενεργεί θαύματα κάθε είδους, για να πλανήσει, αν είναι δυνατόν, αυτούς τους ίδιους τους εκλεκτούς.» Testimonies, τόμος 9, 16.

Η αδελφή Ουάιτ σχολιάζει το μήνυμα που παρουσίασε ο Χριστός στη συναγωγή της Καπερναούμ, όπως καταγράφεται στο έκτο κεφάλαιο του Ιωάννη. Τα σχόλιά της βρίσκονται στο The Desire of Ages, στο κεφάλαιο με τίτλο The Crisis in Galilee. Εκεί τονίζει ότι ο Χριστός δεν κατέβαλε καμία προσπάθεια να αποτρέψει την αποστασία που συνέβη στο Ιωάννης 6, παρότι γνώριζε πολύ καλά ότι τότε θα έχανε περισσότερους μαθητές απ' ό,τι σε οποιαδήποτε άλλη στιγμή της διακονίας Του μεταξύ των ανθρώπων.

> «Όταν ο Ιησούς παρουσίασε την δοκιμαστική αλήθεια που έκανε τόσους από τους μαθητές Του να οπισθοχωρήσουν, γνώριζε ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα των λόγων Του· αλλά είχε να εκπληρώσει έναν σκοπό ελέους. Προέβλεπε ότι κατά την ώρα του πειρασμού καθένας από τους αγαπημένους Του μαθητές θα υποβαλλόταν σε σφοδρή δοκιμασία. Η αγωνία Του στη Γεθσημανή, η προδοσία Του και η σταύρωσή Του, θα αποτελούσαν γι' αυτούς μια εξαιρετικά σκληρή δοκιμασία. Αν δεν είχε δοθεί καμία προηγούμενη δοκιμή, πολλοί που κινούνταν από καθαρά εγωιστικά κίνητρα θα είχαν συνδεθεί μαζί τους. Όταν ο Κύριός τους καταδικαζόταν στην αίθουσα του δικαστηρίου· όταν το πλήθος που Τον είχε χαιρετίσει ως βασιλιά του Τον

> αποδοκίμαζε και Τον λοιδορούσε· όταν ο χλευαστικός όχλος κραύγαζε: “Σταύρωσέ Τον!” — όταν οι κοσμικές τους φιλοδοξίες θα διαψεύδονταν, αυτοί οι ιδιοτελείς άνθρωποι, αποκηρύσσοντας την αφοσίωσή τους στον Ιησού, θα επέφεραν στους μαθητές πικρή, ψυχοβαρή θλίψη, επιπλέον του πένθους και της απογοήτευσής τους για την κατάρρευση των πιο προσφιλών ελπίδων τους. Κατά την ώρα εκείνη του σκότους, το παράδειγμα εκείνων που απομακρύνθηκαν από Αυτόν θα μπορούσε να παρασύρει και άλλους μαζί τους. Αλλά ο Ιησούς επέφερε αυτή την κρίση ενώ, με την προσωπική Του παρουσία, μπορούσε ακόμη να ενισχύει την πίστη των αληθινών ακολούθων Του.»
>
> «Σπλαχνικέ Λυτρωτή, ο οποίος, έχοντας πλήρη γνώση της καταδίκης που Τον ανέμενε, εξομάλυνε με τρυφερότητα την οδό για τους μαθητές, τους προετοίμασε για την κορυφαία τους δοκιμασία και τους ενίσχυσε για την τελική δοκιμή!» Η Ζωή του Χριστού, 394.

Ο νόμος της Κυριακής είναι η τελική δοκιμασία κατά την οποία εκδηλώνεται ο χαρακτήρας. Πριν από την τελική δοκιμασία, ο Χριστός, ο Οποίος δεν μεταβάλλεται ποτέ, επιτρέπει μία δοκιμή, μέσω της οποίας θα κριθεί ο αιώνιος προορισμός του λαού Του. Είναι μία δοκιμή την οποία πρέπει να περάσουν προτού σφραγιστούν, και προτού λήξει ο καιρός της χάριτός τους με τον νόμο της Κυριακής. Είναι μία προφητική δοκιμή που προετοιμάζει τις φρόνιμες παρθένους «για την υπέρτατη δοκιμασία τους, και τις ενισχύει για την τελική δοκιμασία!» Η «υπέρτατη δοκιμασία» τους είναι η κορυφαία δοκιμή τους, διότι οι φρόνιμες παρθένες είναι εκείνες που «θα καθαριστούν, θα λευκανθούν και θα δοκιμαστούν». Η τελική δοκιμασία είναι η υπέρτατη δοκιμασία τους, και σε εκείνον τον καιρό της δοκιμασίας, οι φρόνιμες παρθένες «θα περπατούν μέσα στο φως που εκπορεύεται από τον θρόνο του Θεού». Τι είναι εκείνο, μέσα στη διαδικασία της δοκιμασίας που παριστάνεται ως «η διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου», το οποίο προετοιμάζει τις φρόνιμες παρθένους για την υπέρτατη δοκιμασία και τους επιτρέπει να περπατούν στο φως που εκπορεύεται από τον θρόνο του Θεού; Ποιο είναι το φως που εκπορεύεται από τον θρόνο του Θεού;

> Και όταν ήνοιξε την εβδόμη σφραγίδα, έγινε σιγή εν τω ουρανώ περίπου ημίωρον. Και είδα τους επτά αγγέλους, οι οποίοι ίσταντο ενώπιον του Θεού· και εδόθησαν εις αυτούς επτά σάλπιγγες. Και ήλθεν άλλος άγγελος και εστάθη εις το θυσιαστήριον, έχων χρυσούν θυμιατήριον· και εδόθη εις αυτόν πολύ θυμίαμα, διά να προσφέρη αυτό μετά των προσευχών πάντων των αγίων επί το χρυσούν θυσιαστήριον το ενώπιον του θρόνου. Και ο καπνός του θυμιάματος, όστις ανέβη μετά των προσευχών των αγίων, ανέβη ενώπιον του Θεού εκ της χειρός του αγγέλου. Και έλαβεν ο άγγελος το θυμιατήριον, και εγέμισεν αυτό εκ του πυρός του θυσιαστηρίου, και έρριψεν εις την γην· και έγιναν φωναί, και βρονταί, και αστραπαί, και σεισμός. Αποκάλυψις 8:1–5.

Κατά τις έσχατες ημέρες, στην περίοδο κατά την οποία εκπληρώνεται η παραβολή των δέκα παρθένων και σφραγίζονται οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, η έβδομη σφραγίδα αποσφραγίζεται και προσδιορίζει ότι πυρ βάλλεται στη γη ως απάντηση στις προσευχές των αγίων. Το πυρ που καταβάλλεται στη γη κατά την τελική και τέλεια εκπλήρωση της παραβολής των δέκα παρθένων είναι το μήνυμα της κραυγής του μεσονυκτίου, όπως προτυπώθηκε από την έκχυση του Αγίου Πνεύματος στη συγκέντρωση κατασκήνωσης του Exeter, και από την έκχυση του Αγίου Πνεύματος κατά την Πεντηκοστή, όπου εκεί παριστάνεται ως πυρ. Προσέξτε το σχόλιο της Αδελφής White σχετικά με το μήνυμα της κραυγής του μεσονυκτίου.

> «Όσοι απέρριψαν το πρώτο μήνυμα δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από το δεύτερο· ούτε ωφελήθηκαν από την κραυγή του μεσονυκτίου, η οποία είχε σκοπό να τους προετοιμάσει ώστε να εισέλθουν μαζί με τον Ιησού, διά της πίστεως, στα άγια των αγίων του επουρανίου αγιαστηρίου. Και, απορρίπτοντας τα δύο προηγούμενα μηνύματα, έχουν τόσο συσκοτίσει τη διάνοιά τους, ώστε δεν μπορούν να δουν κανένα φως στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου, το οποίο δείχνει την οδό προς τα άγια των αγίων. Είδα ότι, καθώς οι Ιουδαίοι σταύρωσαν τον Ιησού, έτσι και οι κατ' όνομα εκκλησίες είχαν σταυρώσει αυτά τα μηνύματα, και γι' αυτό δεν έχουν καμία γνώση της οδού προς τα άγια των αγίων, και δεν μπορούν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Ιησού εκεί. Όπως οι Ιουδαίοι, που πρόσφεραν τις άχρηστες θυσίες τους, έτσι και αυτοί προσφέρουν τις άχρηστες προσευχές τους προς το διαμέρισμα το οποίο ο Ιησούς έχει εγκαταλείψει· και ο Σατανάς, ευχαριστημένος με την πλάνη, προσλαμβάνει θρησκευτικό χαρακτήρα και στρέφει προς τον εαυτό του τη διάνοια αυτών των ομολογούντων Χριστιανών, ενεργώντας με τη δύναμή του, με τα σημεία του και με ψευδή τέρατα, για να τους παγιδεύσει στη θηλιά του». Early Writings, 259.

Στην ιστορία των Μιλλεριτών, η δοκιμασία του αγγέλματος της κραυγής του μεσονυκτίου «ήταν να τους προετοιμάσει ώστε να εισέλθουν με τον Ιησού διά της πίστεως στα Άγια των Αγίων του επουρανίου αγιαστηρίου». Το άγγελμα της κραυγής του μεσονυκτίου, το οποίο αναπτύσσεται τώρα, παριστάνεται επίσης ως η δοκιμασία του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου. Αμφότερα αποτελούν τη δοκιμασία που οδηγεί στο κλείσιμο της δοκιμαστικής περιόδου, όπου ο χαρακτήρας εκδηλώνεται. Όταν οι Μιλλερίτες εισήλθαν διά της πίστεως στα Άγια των Αγίων, η πίστη τους δοκιμάσθηκε εκ νέου. Η πίστη των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων θα δοκιμασθεί κατά τον νόμο της Κυριακής, αλλά τους έχει δοθεί η υπόσχεση ότι θα είναι ασφαλείς, διότι θα περιπατούν «εν τω φωτί τω προερχομένω εκ» της εβδόμης σφραγίδος, η οποία ανοίχθηκε όταν το άγγελμα της κραυγής του μεσονυκτίου άρχισε να αποσφραγίζεται τον Ιούλιο του 2023.

Το μήνυμα που αποσφραγίσθηκε εκείνον τον καιρό εδραιώνεται μέσω της μεθοδολογίας «γραμμή επί γραμμή», η οποία είναι η μεθοδολογία της όψιμης βροχής. Η όψιμη βροχή άρχισε να ραντίζει το 2001, και άρχισε η τελική δοκιμασία του Αντβεντισμού. Τον Ιούλιο του 2023 άρχισε η τελική περίοδος της διαδικασίας δοκιμασίας που καταλήγει στον νόμο της Κυριακής, όταν το μήνυμα της κραυγής του μεσονυκτίου, το οποίο είναι επίσης η όψιμη βροχή, το οποίο είναι επίσης η αύξηση της γνώσεως που παράγεται όταν αφαιρείται η έβδομη σφραγίδα, και είναι επίσης η αποσφράγιση των επτά βροντών καθώς και η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού. Όλες οι γραμμές που αντιπροσωπεύουν αποσφράγιση προφητικού φωτός ταυτοποιούνται ως αποσφραγισμένες στην κρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ.

Σε εκείνη την κεκρυμμένη ιστορία παριστάνεται η γραμμή των τριών κύριων όροσήμων του Συντάγματος. Είναι η γραμμή κατά την οποία η εκκλησία και το κράτος συνέρχονται για να σχηματίσουν την εικόνα του θηρίου. Περιέχει μία προφητική γραμμή που απευθύνεται στους προέδρους των Ηνωμένων Πολιτειών, οι οποίοι εικονογραφούν τη δυναμική των πολιτικών αγώνων που λαμβάνουν χώρα στην ιστορία του ρεπουμπλικανικού κέρατος του θηρίου της γης. Εκείνη η γραμμή περιλαμβάνει τις παράλληλες ιστορίες και των δύο μεγάλων πολιτικών κομμάτων των Ηνωμένων Πολιτειών. Εκείνη η γραμμή συνδέεται στενά με το κέρας του αποστάτου Προτεσταντισμού από την αρχή του, το 1844, έως ότου σφετερισθεί τον έλεγχο της

πολιτικής εξουσίας κατά τον νόμο της Κυριακής.

Ο προφητικός ρόλος του αποστάτου Προτεσταντισμού περιλαμβάνει τη μαρτυρία της Ασμοναϊκής Δυναστείας ως συμβόλου του αποστάτου Προτεσταντισμού. Στο υπόβαθρο της γραμμής του κέρατος του αποστάτου Προτεσταντισμού υπάρχει επίσης η γραμμή της Λαοδικειακής Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Από τη γραμμή του Λαοδικειακού Αντβεντισμού προέρχεται η γραμμή των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Αυτή η κρυμμένη ιστορία περιλαμβάνει επίσης τη γραμμή του Ισλάμ του τρίτου αλίμονο. Η Ρωσία έχει μια γραμμή, τα Ηνωμένα Έθνη έχουν μια γραμμή και, βεβαίως, η παπική εξουσία έχει μια γραμμή.

Εάν ένας σπουδαστής της προφητείας αφιερωθεί ως Βεροιεύς που ζει στις έσχατες ημέρες, θα τραφεί από τις γραμμές που προσδιορίζονται στην κρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα. Ο σπουδαστής της προφητείας θα λάβει το βιβλίο από το χέρι του αγγέλου και θα το φάγει. Έπειτα, όταν φθάσει η τελική δοκιμασία του νόμου της Κυριακής, όχι μόνον θα έχει κατανοήσει το μήνυμα της μεσονύκτιας κραυγής που αποσφραγίσθηκε, αλλά θα κατανοήσει πλήρως και το πώς σχηματίσθηκε η εικόνα του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Το φως της έβδομης σφραγίδας εκπορεύεται από τον θρόνο και, στο πλαίσιο της παραβολής των δέκα παρθένων, είναι το μήνυμα της κραυγής του μεσονυκτίου. Το μήνυμα της κραυγής του μεσονυκτίου είναι εκείνο που προετοιμάζει τις φρόνιμες παρθένες για την περίοδο κατά την οποία επαναλαμβάνονται οι διωγμοί του παρελθόντος.

> «Καθώς ανασκοπώ την παρελθούσα ιστορία μας, έχοντας διατρέξει κάθε βήμα προόδου έως τη σημερινή μας θέση, μπορώ να πω: Δόξα τω Θεώ! Καθώς βλέπω ό,τι έχει επιτελέσει ο Θεός, πληρούμαι από έκπληξη και από εμπιστοσύνη στον Χριστό ως ηγέτη. Δεν έχουμε τίποτε να φοβηθούμε για το μέλλον, παρά μόνον εάν λησμονήσουμε τον τρόπο με τον οποίο ο Κύριος μάς οδήγησε, και τη διδασκαλία Του στην παρελθούσα ιστορία μας». Testimonies to Ministers, 31.

Ο Κύριος οδηγεί τον λαό Του στη διαδικασία της δοκιμασίας που άρχισε τον Ιούλιο του 2023. Η καθοδήγησή Του περιέλαβε το άνοιγμα του προφητικού Λόγου σε σχέση με την κρυμμένη ιστορία του τεσσαρακοστού εδαφίου. Αυτή η ιστορία προσδιορίζει πώς σχηματίζεται η εικόνα του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες, και βεβαίως πολύ περισσότερα από απλώς αυτό το στοιχείο των γεγονότων του τέλους. Όταν βρεθούμε στην κορυφαία δοκιμασία κατά τον νόμο της Κυριακής, όταν οι διωγμοί του παρελθόντος αρχίζουν να επαναλαμβάνονται, «δεν έχουμε τίποτε να φοβηθούμε για το μέλλον, εκτός εάν λησμονήσουμε τον τρόπο με τον οποίο ο Κύριος μάς οδήγησε, και τη διδασκαλία Του στην παρελθούσα ιστορία μας».

Κατά τον νόμο της Κυριακής, η «παρελθούσα ιστορία» θα επαναληφθεί κατά την περίοδο του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο Λέων της φυλής του Ιούδα έχει αποσφραγίσει το τελικό μήνυμα και οδήγησε τον λαό Του στην κεκρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα. Εκεί δίδαξε τον λαό Του όχι απλώς να κατανοεί τον προφητικό Του Λόγο, αλλά και το προνόμιο και την ευθύνη να αποκτήσει μια εμπειρία αντάξια ώστε να συγκαταλέγεται μεταξύ εκείνων του λαού Του που επρόκειτο να είναι οι αντιπρόσωποί Του στην τελική κρίση.

Ένα από τα προφητικά χαρακτηριστικά εκείνου του λαού είναι ότι γνωρίζουν πώς να περιπατούν με το φως που εκπορεύεται από τον θρόνο. Αυτό το φως είναι το φως της κεκρυμμένης ιστορίας του εδαφίου σαράντα, η οποία περιγράφει με κάθε λεπτομέρεια τις θρησκευτικές, πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές δυναμεις που εμπλέκονται στην ανέγερση της εικόνας του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες. Το φως που αναγνωρίζεται σχετικά με αυτήν την ιερή ιστορία παράγεται μέσω της εφαρμογής «γραμμή επί γραμμή, ολίγον εντεύθεν και ολίγον εκείθεν», και είναι το φως που περιγράφει την ιστορία όταν οι διωγμοί του παρελθόντος αρχίζουν και πάλι.

Εκείνοι που κατανοούν την αύξηση της γνώσεως είναι οι σοφοί, και η αύξηση της γνώσεως αφορά τον σχηματισμό της εικόνος του θηρίου, και οι σοφοί θα κατανοήσουν εκ των προτέρων την ιστορία του σχηματισμού της εικόνος του θηρίου στον κόσμο πριν από την έλευση αυτής της ιστορίας. Ο Ιησούς, ως το Άλφα και το Ωμέγα, απεικονίζει πάντοτε το τέλος ενός πράγματος με την αρχή ενός πράγματος.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το χωρίο όπου η Αδελφή Ουάιτ δηλώνει πως ο λαός του Θεού θα περπατεί στο φως που εκπορεύεται από τον θρόνο αποτελεί την κατάληξη του πρώτου κεφαλαίου των Testimonies, τόμος εννέα. Το κεφάλαιο αρχίζει στη σελίδα ένδεκα, ώστε το κεφάλαιο αρχίζει στο εννέα-ένδεκα και τελειώνει περιγράφοντας τον νόμο της Κυριακής. Περιγράφει την περίοδο κατά την οποία σχηματίζεται η εικόνα του θηρίου και φανερώνονται οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, αλλά μόνον εάν έχετε την πίστη να δείτε εκείνο το κεφάλαιο κατ' αυτόν τον τρόπο.

Ως το πρώτο τμήμα του ένατου τόμου, αρχίζει με εκείνη την ταύτιση και χρησιμοποιεί τον τίτλο, Για την Έλευση του Βασιλέως. Είναι σαφές ότι αναφέρεται όχι μόνο στη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, αλλά και στην παραβολή των δέκα παρθένων, διότι ο τίτλος του τμήματος παραθέτει έπειτα τον Παύλο.

> «Τμήμα 1—Για την Έλευση του Βασιλέως»
>
> «Ἔτι μικρὸν ὅσον ὅσον, καὶ ὁ ἐρχόμενος θὰ ἔλθῃ, καὶ δὲν θὰ βραδύνῃ.» Έβραίους 10:37.

Οι ακόλουθοι δύο στίχοι παραλείπονται, αλλά συμβάλλουν στο φως του χωρίου.

> Διότι ἔτι ὀλίγον ὅσον ὅσον, και ο ερχόμενος θέλει ελθεί και δεν θέλει βραδύνει. Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως· και εάν τις συρθεί οπίσω, η ψυχή μου δεν ευαρεστείται εις αυτόν. Ημείς όμως δεν είμεθα εκ των συρομένων οπίσω προς απώλειαν, αλλά εκ των πιστευόντων προς σωτηρίαν της ψυχής. Εβραίους 10:37–39.

Ο Παύλος αναφερόταν στον Αββακούμ, όπου οι πιστές φρόνιμες παρθένες αντιπαρατίθενται προς εκείνους για τους οποίους ο Παύλος λέγει ότι «υποστέλλονται προς απώλειαν». Ο Αββακούμ το διατύπωσε ως εξής:

> Ἰδοὺ, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἥτις ἐπαίρεται, δὲν εἶναι εὐθεῖα ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιος θέλει ζήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. Ἀββακούμ 2:4.

Ο καιρός της καθυστέρησης του Αββακούμ είναι ο καιρός της καθυστέρησης των δέκα παρθένων, και το κεφάλαιο του ερχομένου Βασιλέως, σε συνάρτηση με τα λόγια του Παύλου από την προς Εβραίους, προσδιορίζει την τέλεια εκπλήρωση και εφαρμογή αυτού του κεφαλαίου στην περίοδο

της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Η περίοδος εκείνη άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 και τελειώνει με τον νόμο της Κυριακής, ο οποίος είναι η τελευταία κρίση του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, η οποία, στην παραβολή των δέκα παρθένων, είναι η εκδήλωση του χαρακτήρα κατά τον νόμο της Κυριακής. Οι τελευταίες παράγραφοι του κεφαλαίου αναφέρονται στον νόμο της Κυριακής, και το κεφάλαιο αρχίζει αναφερόμενο στην 11η Σεπτεμβρίου 2001.

Η Τελευταία Κρίση

«Ζούμε στον καιρό του τέλους. Τα ταχέως εκπληρούμενα σημεία των καιρών διακηρύσσουν ότι η έλευση του Χριστού είναι πλησίον. Οι ημέρες κατά τις οποίες ζούμε είναι επίσημες και σπουδαίες. Το Πνεύμα του Θεού βαθμηδόν αλλά ασφαλώς αποσύρεται από τη γη. Πληγές και κρίσεις ήδη επέρχονται επάνω σε εκείνους που καταφρονούν τη χάρη του Θεού. Οι συμφορές στη στεριά και στη θάλασσα, η ασταθής κατάσταση της κοινωνίας, οι συναγερμοί του πολέμου, είναι δυσοίωνα προμηνύματα. Προαναγγέλλουν επικείμενα γεγονότα υψίστης σημασίας.»

«Αἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ συνενώνουν τὰς δυνάμεις των καὶ συνασπίζονται. Ἐνδυναμοῦνται διὰ τὴν τελευταίαν μεγάλην κρίσιν. Μεγάλαι μεταβολαὶ πρόκειται συντόμως νὰ λάβουν χώραν εἰς τὸν κόσμον μας, καὶ αἱ τελικαὶ ἐξελίξεις θὰ εἶναι ταχεῖαι.»

«Η κατάσταση των πραγμάτων στον κόσμο δείχνει ότι καιροί θλίψεως είναι ακριβώς επάνω μας. Οι καθημερινές εφημερίδες είναι γεμάτες από ενδείξεις μιας φοβερής συγκρούσεως στο εγγύς μέλλον. Θρασείες ληστείες συμβαίνουν συχνά. Οι απεργίες είναι κοινό φαινόμενο. Κλοπές και φόνοι διαπράττονται από παντού. Άνθρωποι κατεχόμενοι από δαιμόνια αφαιρούν τη ζωή ανδρών, γυναικών και μικρών παιδιών. Οι άνθρωποι έχουν παραδοθεί στην κακία, και κάθε είδος κακού επικρατεί.

«Ο εχθρός κατόρθωσε να διαστρέψει τη δικαιοσύνη και να γεμίσει τις καρδιές των ανθρώπων με την επιθυμία του ιδιοτελούς κέρδους. “Η κρίσις απομακρύνθη, και η δικαιοσύνη στέκει μακράν· διότι η αλήθεια έπεσεν εν τη οδώ, και η ευθύτης δεν δύναται να εισέλθη.” Ησαΐας 59:14. Στις μεγάλες πόλεις υπάρχουν πλήθη που ζουν μέσα στη φτώχεια και την εξαθλίωση, σχεδόν στερημένα από τροφή, στέγη και ένδυση· ενώ στις ίδιες πόλεις υπάρχουν εκείνοι που έχουν περισσότερα από όσα θα μπορούσε να επιθυμήσει η καρδιά, που ζουν μέσα στην πολυτέλεια, δαπανώντας τα χρήματά τους σε πλουσιοπάροχα επιπλωμένες οικίες, σε προσωπικό καλλωπισμό, ή, ακόμη χειρότερα, για την ικανοποίηση των σαρκικών επιθυμιών, για οινοπνευματώδη ποτά, καπνό και άλλα πράγματα που καταστρέφουν τις δυνάμεις του εγκεφάλου, διαταράσσουν την ισορροπία του νου και εξαχρειώνουν την ψυχή. Οι κραυγές της πεινώσας ανθρωπότητας ανέρχονται ενώπιον του Θεού, ενώ με κάθε μορφή καταπίεσης και αισχροκέρδειας οι άνθρωποι συσσωρεύουν κολοσσιαίες περιουσίες.»

«Σε μία περίπτωση, όταν βρισκόμουν στη Νέα Υόρκη, κατά τη νυκτερινή ώρα εκλήθην να αντικρίσω κτίρια να ανυψώνονται όροφο επάνω σε όροφο προς τον ουρανό. Τα κτίρια αυτά παρουσιάζονταν ως πυράντοχα, και είχαν ανεγερθεί για να δοξάσουν τους ιδιοκτήτες και τους κατασκευαστές τους. Όλο και υψηλότερα υψώνονταν τα κτίρια αυτά, και σε αυτά είχε χρησιμοποιηθεί το πλέον δαπανηρό υλικό. Εκείνοι στους οποίους ανήκαν τα κτίρια αυτά δεν διερωτώνταν: “Πώς μπορούμε καλύτερα να δοξάσουμε τον Θεό;” Ο Κύριος δεν ήταν στις

σκέψεις τους.»

Σκέφθηκα: «Ω, να μπορούσαν εκείνοι που επενδύουν κατ' αυτόν τον τρόπο τα μέσα τους να δουν την πορεία τους όπως τη βλέπει ο Θεός! Συσσωρεύουν μεγαλοπρεπή οικοδομήματα, αλλά πόσο ανόητος είναι, στα μάτια του Κυβερνήτη του σύμπαντος, ο σχεδιασμός και οι επινοήσεις τους. Δεν μελετούν με όλες τις δυνάμεις της καρδιάς και του νου πώς μπορούν να δοξάσουν τον Θεό. Έχουν χάσει από τα μάτια τους αυτό, το πρώτο καθήκον του ανθρώπου».

«Καθώς υψώνονταν αυτά τα επιβλητικά οικοδομήματα, οι ιδιοκτήτες αγάλλονταν με φιλόδοξη υπερηφάνεια, επειδή διέθεταν χρήματα για να ικανοποιούν τον εαυτό τους και να προκαλούν τον φθόνο των γειτόνων τους. Μεγάλο μέρος των χρημάτων που επένδυσαν κατ' αυτόν τον τρόπο είχε αποκτηθεί με καταπίεση, με τη συντριβή των πτωχών. Λησμόνησαν ότι στον ουρανό τηρείται λογαριασμός κάθε επιχειρηματικής συναλλαγής· κάθε άδικη συμφωνία, κάθε δόλια πράξη, καταγράφεται εκεί. Έρχεται ο καιρός κατά τον οποίο, με την απάτη και την αλαζονεία τους, οι άνθρωποι θα φθάσουν σε σημείο που ο Κύριος δεν θα τους επιτρέψει να υπερβούν, και τότε θα μάθουν ότι υπάρχει όριο στη μακροθυμία του Ιεχωβά.»

«Η σκηνή που κατόπιν πέρασε ενώπιόν μου ήταν συναγερμός πυρκαγιάς. Άνδρες κοίταζαν τα υψηλά και υποτιθέμενα πυράντοχα κτίρια και έλεγαν: "Είναι απολύτως ασφαλή." Αλλά τα κτίρια αυτά καταναλώθηκαν σαν να ήταν από πίσσα. Τα πυροσβεστικά οχήματα δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτε για να αναχαιτίσουν την καταστροφή. Οι πυροσβέστες δεν ήταν σε θέση να θέσουν σε λειτουργία τα οχήματα.»

«Μου δόθηκαν οδηγίες ότι, όταν έλθει ο καιρός του Κυρίου, εάν δεν έχει συντελεσθεί καμία μεταβολή στις καρδιές υπερηφάνων και φιλόδοξων ανθρώπων, οι άνθρωποι θα διαπιστώσουν ότι η χείρ που ήταν ισχυρή να σώσει θα είναι ισχυρή να καταστρέψει. Καμία επίγεια δύναμη δεν μπορεί να αναχαιτίσει τη χείρα του Θεού. Κανένα υλικό δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην ανέγερση κτιρίων ώστε να τα διαφυλάξει από την καταστροφή, όταν έλθει ο προσδιορισμένος από τον Θεό καιρός να αποστείλει ανταπόδοση στους ανθρώπους για την περιφρόνηση του νόμου Του και για τη φιλάυτη φιλοδοξία τους.»

«Δεν είναι πολλοί, ακόμη και μεταξύ εκπαιδευτικών και πολιτικών ανδρών, που κατανοούν τα αίτια τα οποία υποκρύπτονται κάτω από την παρούσα κατάσταση της κοινωνίας. Εκείνοι που κρατούν τα ηνία της διακυβερνήσεως δεν είναι σε θέση να επιλύσουν το πρόβλημα της ηθικής διαφθοράς, της φτώχειας, της εξαθλιώσεως και της αυξανόμενης εγκληματικότητας. Αγωνίζονται μάταια να θέσουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες σε ασφαλέστερη βάση. Εάν οι άνθρωποι έδιναν περισσότερη προσοχή στη διδασκαλία του λόγου του Θεού, θα έβρισκαν λύση στα προβλήματα που τους προκαλούν αμηχανία.»

«Οι Γραφές περιγράφουν την κατάσταση του κόσμου ακριβώς πριν από τη δεύτερη έλευση του Χριστού. Για τους ανθρώπους που με ληστεία και εκμετάλλευση συσσωρεύουν μεγάλα πλούτη, είναι γραμμένο: "Εθησαυρίσατε θησαυρόν διά τας εσχάτας ημέρας. Ιδού, ο μισθός των εργατών των θερισάντων τας χώρας σας, τον οποίον απεστερήσατε από αυτούς, κράζει· και αι βοαί των θερισάντων εισήλθον εις τα ώτα του Κυρίου Σαβαώθ. Ετρυφήσατε επί της γης και εσπαταλήσατε· εθρέψατε τας καρδίας σας ως εν ημέρα σφαγής. Κατεδικάσατε, εφονεύσατε τον δίκαιον· δεν αντιτάσσεται εις εσάς." Ιακώβου 5:3–6.»

«Αλλά ποιος διαβάζει τις προειδοποιήσεις που δίδονται από τα ταχέως εκπληρούμενα σημεία των καιρών; Ποια εντύπωση ασκείται επί των κοσμικών; Ποια μεταβολή διακρίνεται στη στάση τους; Καμία περισσότερη από εκείνη που φάνηκε στη στάση των κατοίκων του Νωεϊκού κόσμου. Απορροφημένοι στις κοσμικές ασχολίες και στις ηδονές, οι προ του κατακλυσμού άνθρωποι "δεν ενόησαν, έως ήλθεν ο κατακλυσμός και εσήκωσεν άπαντας." Κατά Ματθαίον 24:39. Είχαν προειδοποιήσεις σταλμένες από τον ουρανό, αλλά αρνήθηκαν να ακούσουν. Και σήμερα ο κόσμος, εντελώς αδιαφορών για την προειδοποιητική φωνή του Θεού, σπεύδει προς την αιώνια απώλεια.»

«Ο κόσμος αναστατώνεται από το πνεύμα του πολέμου. Η προφητεία του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ έχει σχεδόν φθάσει στην πλήρη εκπλήρωσή της. Σύντομα θα λάβουν χώρα οι σκηνές θλίψεως για τις οποίες γίνεται λόγος στις προφητείες.»

«"Ιδού, ο Κύριος ερημώνει τη γη και την καθιστά έρημη, και την ανατρέπει, και διασκορπίζει τους κατοίκους αυτής…. Επειδή παρέβησαν τους νόμους, ήλλαξαν το διάταγμα, κατέλυσαν την αιώνια διαθήκη. Διά τούτο η κατάρα κατέφαγε τη γη, και οι κατοικούντες εν αυτήν ερημώθησαν…. Η ευφροσύνη των τυμπάνων παύει, ο θόρυβος των ευφραινομένων τελειώνει, η χαρά της κιθάρας παύει." Ησαΐας 24:1–8.»

«Αλλοίμονο για την ημέρα! διότι η ημέρα του Κυρίου είναι πλησίον, και θέλει ελθεί ως όλεθρος από του Παντοδυνάμου…. Ο σπόρος εσάπη υπό τους βώλους αυτού, αι αποθήκαι ηρημώθησαν, οι αχυρώνες κατεδαφίσθησαν, διότι ο σίτος εξηράνθη. Πώς στενάζουσι τα κτήνη! τα βόδια των αγελών είναι τεταραγμένα, επειδή δεν έχουσι βοσκήν· ναι, και τα ποίμνια των προβάτων ηφανίσθησαν.» «Η άμπελος εξηράνθη, και η συκή μαραίνεται· η ροδιά, και ο φοίνιξ, και η μηλέα, πάντα τα δένδρα του αγρού, εξηράνθησαν· διότι η χαρά εξηράνθη από τους υιούς των ανθρώπων.» Ιωήλ 1:15–18, 12.

«Η καρδιά μου σπαράσσεται μέσα μου· … δεν δύναμαι να σιωπήσω, διότι ήκουσες, ω ψυχή μου, τον ήχο της σάλπιγγος, τον συναγερμόν του πολέμου. Συντριβή επί συντριβήν αναγγέλλεται· διότι πάσα η γη ερημώθη.» Ιερεμίας 4:19, 20.

«Ἐθεώρουν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ, ἦτο ἄμορφος καὶ κενή· καὶ τοὺς οὐρανούς, καὶ δὲν εἶχον φῶς. Ἐθεώρουν τὰ ὄρη, καὶ ἰδοὺ, ἔτρεμον, καὶ πάντες οἱ λόφοι ἐσαλεύοντο. Ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ, δὲν ὑπῆρχε ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἶχον φύγει. Ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ, ὁ καρποφόρος τόπος ἦτο ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτοῦ ἦσαν κατεδαφισμέναι.» Ἐδάφια 23–26.

«Αλλοίμονο! διότι μεγάλη είναι εκείνη η ημέρα, τόσο ώστε καμία δεν είναι όμοιά της· είναι μάλιστα καιρός θλίψεως του Ιακώβ· αλλ' εξ αυτής θέλει σωθή.» Ιερεμίας 30:7.

«Δεν έχουν ταχθεί όλοι σε αυτόν τον κόσμο με το μέρος του εχθρού εναντίον του Θεού. Δεν έχουν γίνει όλοι άπιστοι. Υπάρχουν λίγοι πιστοί που είναι αληθινοί προς τον Θεό· διότι ο Ιωάννης γράφει: "Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι οι τηρούντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού." Αποκάλυψις 14:12. Σύντομα η μάχη θα διεξαχθεί σφοδρά μεταξύ εκείνων που υπηρετούν τον Θεό και εκείνων που δεν Τον υπηρετούν. Σύντομα καθετί που μπορεί να σαλευθεί θα σαλευθεί, ώστε εκείνα που δεν μπορούν να σαλευθούν να παραμείνουν.»

«Ο Σατανάς είναι επιμελής σπουδαστής της Βίβλου. Γνωρίζει ότι ο καιρός του είναι σύντομος, και επιδιώκει σε κάθε σημείο να αντιταχθεί στο έργο του Κυρίου επάνω στη γη αυτή. Είναι αδύνατον να δοθεί οποιαδήποτε ιδέα της εμπειρίας του λαού του Θεού, ο οποίος θα είναι ζωντανός επάνω στη γη όταν η ουράνια δόξα και μια επανάληψη των διωγμών του παρελθόντος θα συγχωνεύονται. Θα περπατούν μέσα στο φως που εκπορεύεται από τον θρόνο του Θεού. Μέσω των αγγέλων θα υπάρχει διαρκής επικοινωνία μεταξύ ουρανού και γης. Και ο Σατανάς, περιστοιχισμένος από πονηρούς αγγέλους, και ισχυριζόμενος ότι είναι Θεός, θα ενεργεί θαύματα κάθε είδους, ώστε να πλανήσει, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς αυτούς. Ο λαός του Θεού δεν θα βρει την ασφάλειά του στην επιτέλεση θαυμάτων, διότι ο Σατανάς θα παραποιήσει τα θαύματα που θα γίνουν. Ο δοκιμασμένος και ελεγμένος λαός του Θεού θα βρει τη δύναμή του στο σημείο για το οποίο γίνεται λόγος στην Έξοδο 31:12–18. Πρέπει να λάβουν τη θέση τους επάνω στον ζώντα λόγο: «Είναι γεγραμμένο». Αυτό είναι το μόνο θεμέλιο επάνω στο οποίο μπορούν να σταθούν με ασφάλεια. Εκείνοι που έχουν παραβεί τη διαθήκη τους με τον Θεό θα είναι κατά την ημέρα εκείνη χωρίς Θεό και χωρίς ελπίδα.»

Οι λάτρεις του Θεού θα διακρίνονται ιδιαιτέρως από τον σεβασμό τους προς την τέταρτη εντολή, διότι αυτή είναι το σημείο της δημιουργικής δυνάμεως του Θεού και η μαρτυρία της αξιώσεώς Του επί του ανθρώπου για σεβασμό και προσκύνηση. Οι ασεβείς θα διακρίνονται από τις προσπάθειές τους να καταρρίψουν το μνημείο του Δημιουργού και να εξυψώσουν το ίδρυμα της Ρώμης. Στο ζήτημα της σύγκρουσης όλη η χριστιανοσύνη θα διαιρεθεί σε δύο μεγάλες τάξεις: εκείνους που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού, και εκείνους που προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και λαμβάνουν το χάραγμά του. Αν και εκκλησία και κράτος θα ενώσουν τη δύναμή τους για να εξαναγκάσουν όλους, «μικρούς και μεγάλους, πλουσίους και πτωχούς, ελευθέρους και δούλους», να λάβουν το χάραγμα του θηρίου, εντούτοις ο λαός του Θεού δεν θα το λάβει. Αποκάλυψις 13:16. Ο προφήτης της Πάτμου βλέπει «εκείνους που είχαν νικήσει το θηρίο, και την εικόνα του, και το χάραγμά του, και τον αριθμό του ονόματός του, να στέκονται επάνω στη θάλασσα τη γυάλινη, έχοντας τις κιθάρες του Θεού», και να ψάλλουν την ωδή του Μωυσή και του Αρνίου. Αποκάλυψις 15:2.

«Φοβερές δοκιμασίες και θλίψεις αναμένουν τον λαό του Θεού. Το πνεύμα του πολέμου διεγείρει τα έθνη από το ένα άκρο της γης έως το άλλο. Αλλά εν μέσω του καιρού της θλίψεως που έρχεται,—καιρού θλίψεως, ο οποίος δεν υπήρξε αφότου υπήρξε έθνος,—ο εκλεκτός λαός του Θεού θα σταθεί ασάλευτος. Ο Σατανάς και το στράτευμά του δεν θα μπορέσουν να τους καταστρέψουν, διότι άγγελοι ισχυροί εν δυνάμει θα τους προστατεύσουν.» Testimonies, τόμος 9, 11–17.

Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, που είναι «ο δοκιμασμένος και αποδεδειγμένος λαός του Θεού», ο «εκλεκτός λαός» Του, «θα σταθούν ακλόνητοι» όταν «οι διωγμοί του παρελθόντος» επαναληφθούν. Το φως μέσα στο οποίο «θα περπατούν» είναι το φως του μηνύματος της έβδομης σφραγίδας, που είναι η κραυγή του μεσονυκτίου, που είναι το φως το οποίο προσδιορίζει τον σχηματισμό της εικόνας του θηρίου.